

Yleismaailmallinen Tilannekuva

TUOTANNOLLINEN lamaannus ja sota näyttävät kulkevan käsikädessä. Kun tuotantolaitoksien omistajille kertyy tavaroita, joita he eivät saa myydä, niin silloin lopetetaan tavarain tuotanto. Mutta koska tuotannon lopettaminen ei merkitse sitä että jo tuotetut tavarat voitaisiin myydä, niin ryhtyvät tuotantolaitoksien omistajat toimenpiteisiin sodan aikaansaamiseksi, jotta voisivat myydä hallussaan olevat tavarat sotajalle ominaisen suurella liikevoitolla.

Vihan lietsominen eri kansallisuuksien välille aiheuttaa myös sen, että työttömiksi joutuneiden työläisten huomio voidaan siten kääntää pois todellisista pulan syistä ja kunkin maan tuotantolaitoksien omistajat pelastuvat siitä tuomiosta, jonka he mahdollisesti tulisivat saamaan jos työläiset ryhtyisivät harkitsemaan todellisia pulakautteen johtavia syitä.

Niinpä kun nyt vallitsevana oleva pulakausi alkoi, alkoivat kapitalistit syyttää toisten maiden tuotantolaitoksien omistajia tavarain alle tuotantokustannuksien maahansa kaatamisesta ja vaatimaan hallituksensa sen perusteella ylentämään ulkomailla valmistettujen tavarain maahan tuontitullia. Kaikkialla laadittiin uusia tullisäädöksiä ja selitettiin, että niillä tulee olemaan kotimaista teollisuutta elvyttävä vaikutus. Tilanne ei kuitenkaan korjaantunut uusien säädöksien laatimisen kautta, sillä mikäli jotkut maat menettivät niiden kautta myyntimahdollisuuksiaan, niin ne myöskin menettivät samassa suhteessa ostokykyisyyttään toisissa maissa valmistettuihin tavaroihin nähden. Ja asiain näinollen koko tullisäädöksien laatiminen vaikutti aivan päinvastaiseen suuntaan kuin mitä niiden oli selitetty tulevan vaikuttamaan.

Sen sijaan, että kapitalistiluokka olisi tunnustanut tämän tosiasian, on se jatkuvasti lietsonut vihaa eri kansallisuuksien välille selittämällä, kuinka sen tai tuon

maan tuotantolaitoksien omistajat myyvät meille tavaroita alle tuotantokustannuksien ja pitävät niin ollen jatkuvaa työttömyyttä yllä maassamme. Samalla on myös viitattu siihen, kuinka syytteenalaisten maiden taholta on ehkäisty, tai ainakin pyritty siten tekemään, syyttäjän myymästä tuotteitaan maailman markkinoilla ja erittäinkin syytteenalaisissa maissa.

Tällaisen vahingoittavan toimenpiteen ehkäisemiseksi on sitten viitattu sotilalliseen voimaan, mutta se on kuitenkin melkein poikkeuksetta havaittu olevan kykenemätöin suorittamaan sille kuuluvaa palvelusta maansa kaupan turvaamisessa. Täten on päästy johdonmukaiselta näyttävää tietä kapitalistiluokalle suuria voittoja tuottavaan sotavarusteluun, johon kaikkien "sivistyneiden" maiden hallitukset ovat kuluttaneet lamaannuskauden aikana enemmän varoja vuosittain kuin koskaan ennen rauhan vallitessa.

Enimmän lamaannuksen aiheuttamis-syytöksiä lienee saanut niskoilleen Japani. Kaikkien muiden maiden tuotantolaitoksien omistajat ovat syyttäneet siellä valmistettuja tuotteita kaadetun maihinsa halvemmalla kuin mitä niitä kulloinkin kyseessäolevassa maassa voidaan tuottaa. Siinä samalla on myös viitattu Japanin kaukaisen idän ja koko maailman valloituspuuhiin. Tälle viittailulle on antanut vahvistusta Japanin Kiinan alueiden valtaamistoimenpiteet, jotka ovat edelleenkin käynnissä.

Venäjän ja Yhdysvaltain hallitukset ovat saaneet voimakasta tukea Japanin toimenpiteistä sotavarustuksien lisäämisen yhteydessä esille tulleiden varojen luovuttamiseen nähden, samoin kuin sotakihoitusta tehdessäänkin. Mutta sitä eivät kuitenkaan ole kaikki valtakunnat voineet käyttää kiihoittimenaan ja siksi onkin lukuisten Euroopan maiden täytynyt tehdä syntipukki toisistaan.

Europassa on sotakiihoitus, jota on tehty lamaannuskauden poistamisen nimessä, saavuttanut sen huippukohdan, että kukin maan asukkaille on jo ryhdytty selittämään että teidän on syötävä jonkun toisen maan asukkaat tai muussa tapauksessa tulette itse syödyksi. Kuten luonnollista, jokainen haluaa ennemmin syödä — varsinkin vuosikausia nälkiintyneet työläiset — kuin tulla syödyksi ja siksi he ovat ryhtyneet tukemaan hallituksiaan kaikissa niissä toimenpiteissä, joiden kautta halitus selittää lisäävansa alamaisensa syöntitehoisuutta, s.o. teurastamiskykyä.

Kilpajuoksu sotavarusteluiden lisäämisessä ei voi kuitenkaan kestää kauan. Se on siksi paljon varoja kysyvää, että jos se jatkuisi pitemmälle, niin se tulisi viemään vararikoon lukuisien maiden hallitukset. Siksi sen maan hallitus, joka käsittää varojen hankintamahdollisuudet olevan ehtymässä, pyrkiikin saavuttamaan varustautuneisuuden huippukohdan pikaisesti ja tekemään hyökkäyksen määrättyyn suuntaan ennenkuin hyökkäyksen kohteeksi valittu maa on kerinnyt saavuttaa varustautuneisuutensa ylivedon. Näiden syiden perusteella voimme olla kokolailla varmoja siitä, että sodan puhkeaminen ei ole kaukana, vaikkamme vielä voikaan tarkoin määritellä mitkä valtakunnat sitä taistelua ketäkin vastaan tulevat käymään.

Ilmeistä muuten on, että Mussolini käsittää jo saavuttaneensa "huippukuntoutuden", sillä se on ryhtynyt asettamaan armeijaansa liikekannalle. Samalla sen on myöskin vallannut typerä sotakuntoutsuudellaan pöyhkeily, jota toisten maiden hallitukset käyttävät hyväkseen sotakiihoituksen lisäämiseksi ja niin vihdoin — hyvin läheisessä tulevaisuudessa — saavutaan siihen tilanteeseen, jolloin eri valtakuntien asukkaat ryhtyvät syömään toisiaan.

Edellä tekemiemme johtopäätöksiemme vakuudeksi tuotakoon tämän yhteydessä esiin joitakin kohtia Chicago Tribunen

Roomassa olleen kirjeenvaihtajan, David Darrah, lausunnoista, joiden takia Italian fascistihallitus karkoitti hänet.

Tähän maahan lähettämissään uutisissa on Darrah selostanut Italian talondellisen aseman olevan kaaostilan partaalla ja fascistisen hallituksen menettäneen kausan myötätunnon. Hän on selittänyt Mussolinin, kuten kaikkien muidenkin diktaattorien, joutuneen kuluttamaan huikean suuria summia varoja valtaansa säilyttäessään, eikä ole voinut jatkuvien verolennyksienkään kautta lisätä tuloja menoja vastaavalle tasolle. Samalla kertaa ovat elämänkustannukset kohonneet verrattain nopeasti ja se on lisännyt kansan tyytymättömyyttä fascistista hallitusta kohtaan, samalla kun hallitus on menettänyt ulkomaisen luottonsa.

Hallitusta vastaan yhäti lisääntyvän vastenmielisyyden on Mussolini päättänyt poistaa Etiopiaan hyökkäämisen kautta, mutta siinä hän näyttää täydellisesti epäonnistuvan, sillä mitä pitemmälle Mussolini menee sotatoimenpiteissään, niin sitä suuremmaksi vastenmielisyys häntä vastaan Italiassa kasvaa ja ulkomainen luotto vähenee.

Näin on käynyt hetkellä, jolloin Italian, voidakseen käydä taistelua Afrikassa voitokkaasti, tulisi saada luottoa ulkomailta. Sodassa tarvittavista raaka-aineista omaa Italia vain miesvoiman ja ruokatarpeet. Kaikki muut tarpeet, kuten teräs, puuvilla, kupari, kivihiili, petroli ja kumi on ostettava ulkomailta ja voidakseen ostaa niitä täytyy Italian hallituksen saada ulkomaisia lainoja, sillä kauppabalanssi on jo kauan aikaa ollut maalle epäedullinen.

Kyseessäolevan kirjeenvaihtajan antamia lausuntoja Italian tilanteesta voidaan pitää totena, koska ne johtivat hänen karkoittamiseensa. Totuus loukkaa kaikkien enimmänsä niitä, jotka ovat onnistuneet nousemaan valtaan ja pyrkivät säilyttämään sen väärien ja kansan suurta enemmistöä vahingoittavien toimenpiteiden kautta.